

[Fiskeriministeren.]

ministeriets embedsmænd for den omstændelige besvarelse af alle de stillede spørgsmål.

Jeg skal gerne indrømme, at fiskeriets finansiering er en overmåde vanskelig sag. Jeg har allerede tidligere her i tinget gjort opmærksom på, at den interesserer mig overordentlig meget, men jeg må give det ærede medlem hr. A. C. Normann ret i, at spørgsmålet er betydelig vanskeligere, end man ved første øjekast tror. Jeg har, ligesom måske mange andre af tingets medlemmer, egentlig troet, der var mulighed for at gennemføre en helt anden finansieringsordning end den, der har været gældende i en række år. Naturligvis kan man ikke se bort fra, at udviklingen efterhånden kan skabe betingelser for ændringer, men jeg er enig med det ærede medlem hr. Gideon i, at der må finde en samlet overvejelse sted af dette låneproblem, fordi det ikke blot er fiskeriet, der er inde under en låneordning som denne, men en hel række andre erhvervsområder, endog erhvervsområder, hvis vilkår lånemæssigt er mere gunstige end dem, de foreliggende lovforslag betinger.

Jeg kan ikke have noget som helst imod, at spørgsmålet tages op, hvis der skulle være mulighed for, at man uden at skade erhvervenes fremgang og udvikling finder frem til en ordning, som passer bedre til erhvervenes vilkår.

Jeg takker det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard, fordi de konservative dog vil støtte lovforslaget om fiskeribanken; men jeg beklager, som jeg tidligere har gjort det, at de ikke ønsker at medvirke til gennemførelsen af lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer. Det er muligt, at det ærede medlem tror, han har udkastet en tanke, måske endog et forslag, som er meget bedre end det foreliggende, men det er min opfattelse — også efter de forhandlinger, vi har haft i udvalget — at det, det ærede medlem foreslår, i virkeligheden vil betyde en dyrere og ringere finansiering for fiskerierhvervet end den, der gælder i øjeblikket, og som det har haft gennem en række år. Jeg mindes den varme tilslutning op gennem årene, som det konservative folkepartis medlemmer både i landstinget og i dette ting har givet

disse lovforslag. Jeg har naturligvis gennem de senere år kunnet føle, at der ligesom var lidt slinger i valsen, at der var en omstilling i gang, men alligevel vil jeg gerne understrege, at det ærede medlem hr. Halfdan Henriksen i landstinget i 1948 gik meget venligt og varmt ind for en lovgivning om støtte til nybygning af fiskerfartøjer ganske som den, vi her behandler. Så sent som i marts 1950 var der ikke nogen modstand fra de konservative; selv det ærede medlem hr. Foss var i landstinget med til at stemme for denne lovgivning. Senere er der kommet nye tanker frem; jeg har forstået, at der er fuldbyrdet en omstilling, og at det ærede medlem hr. Foss har sejret. Om det så er en sejr for det, der er rigtigt, må vi overlade til det konservative folkeparti selv at afgøre.

Jeg vil gerne her fremføre de tre grunde, der for mig har været afgørende for min stærke anbefaling af lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer. Det er for det første, at finansieringen af fiskerfartøjer er en særdeles vanskelig historie, som ikke på nogen måde kan sammenlignes med den almindelige finansiering af fast ejendom. For det andet: denne lovgivning giver gode muligheder for at skaffe eget fartøj til unge fiskere, der ellers ville have meget vanskeligt ved at opnå dette. For det tredje finder jeg, at staten må være stærkt interesseret i, at der bygges de bedst mulige fiskerfartøjer, således at sikkerheden på havet bliver så stor, som det nu er menneskeligt muligt at opnå. Hvis vi ved denne lille håndsregning kan skabe større sikkerhed for dette farlige erhverv, synes jeg der er rimelig grund dertil. Af disse tre grunde mener jeg, denne lovgivning er påkrævet.

Bruun de Neergaard: Jeg takker den højtærede fiskeriminister, fordi han dog levner os en lille smule velvilje over for fiskerierhvervet. Det er rigtigt, at der er fuldbyrdet en omstilling over for disse problemer, og at jeg i dag står som repræsentant for en anden indstilling end den, der var gældende, da det ærede medlem hr. Halfdan Henriksen for 9 år siden anbefalede en lignende lovgivning.

Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at da man i 1932 oprettede fiskeribanken — det var vistnok, da daværende